

NIEUKARANY (8) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (2).

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg m A nieukâran(e)go (1). ◇ I nieukâranym (2). ◇ n A nieukâran(e) (1). ◇ pl N m pers nieukârani (1). ◇ G nieukâranych (1). ◇ A m pers nieukâran(e) (1). ◇ I m nieukâranymi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. karać się.

W funkcji przymiotnika: Nie poddający się karaniu, nieposłuszny, niekarny (8) : A gdy by występny okazał ſye nieukarânym/ bywa s poſpółtwa wyłączon iâko pârſzywa owcâ GroicPorz k; zâklinam cię/ iâko niepoſłufznego koſciołâ Krzeſciâńkiego/ zâtwardziâłego w vpominâniu [...] y pomſcie Bożey cie oddawam iâko nie vkarânego BielKron 354v; SkarŻyw 353.

Wyrażenie: »grzesznik nieukarany« (1): obiecuiąc iefli ſię do Pánâ Bogâ [...] nâwrocâ iż w ręce pogâńſkie nie wpadnâ. Ale gdy zâkamiâli niechćieli/ iâko Prorok Hieremias/ z Grzeſzniki onymi nie vkarânymi/ w obłęzenie miałtâ wpadł. SkarJedn 323.

Szeregi: »nieposłuszny a nieukarany« (1): [przysięgamy] Pánom Ráycom poſłufznymi być zâwżdy [...] niepoſłufzne á nieukarâne im opowiâdâć GroicPorz gv.

»sporny (a. uporny) i nieukarany« (2): iefliby kthory rofkazâniu ſwych ſtârſzych ſye przeciwiâł/ á bârzo ſpornym y nieukarânym ſye okazał GroicPorz f4v; iâko go próżno do tych ludzi vpornych y nieukarânych trudzili SkarŻyw 355.

W przeni (1) : Byli teſz y miedzy duchownymi tacyſz/ ktorzy prze nieukarâne ſerce ſwoie leżâc w grzechu/ z przymowek nâ kazâniu y zkarânia wedle praw koſcielnych/ wielkâ nienawiſć przeciw iemu w ſercu pokrywâli. SkarŻyw 88.

Synonimy: nieposłuszny, uporny.

Cf NIEUKARNY, UKARANY